

کلیدی برای اتحاد

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: افسسیان باب ۱ آیات ۳ تا ۱۴؛ غلاطیان باب ۴ آیه ۷؛ افسسیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۲۲، باب ۴ آیات ۱ تا ۶ و ۱۱؛ متی باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۲۸؛ افسسیان باب ۵ آیه ۱۵ تا باب ۶ آیه ۹.

آیه حفظی: « خدا آن چه را که منظور نظرش بود بجای آورد و نقشه نهران خود را که قبلاً در شخص مسیح تحقق یافته بود، با دانش و بینش بر ما آشکار ساخته است که در وقت معین نقشه او عملی شود و کلیه کائنات یعنی همه چیزهایی که در آسمان و زمین هستند تحت فرمان مسیح با هم جمع شوند » (افسسیان باب ۱ آیات ۹ و ۱۰).

افسس مرکز عمده تجارت و نفوذ در آسیای صغیر بود. کلیسا در افسس از یهودیان، غیر یهودیان و مردمی از همه اقشار جامعه تشکیل شده بود. چنین عضویت متنوعی ممکن بود مانند جهانی که در آن زندگی می کردند، در معرض درگیری باشد؛ یعنی، اگر برای مسیح و اتحادی که ایشان به عنوان اعضای بدن او با یکدیگر نداشتند. بنابراین، نگرانی پولس برای اتحاد میان پیروان مسیح موضوع اصلی رساله وی به افسسیان می باشد.

مفهوم پولس از اتحاد دو بُعد دارد: اتحاد در کلیسا، جایی که یهودیان و غیر یهودیان به عنوان یک بدن در مسیح - با هم هستند؛ و اتحاد در جهان، که در آن همه چیز در آسمان و زمین یگانگی نهایی خود را در مسیح می یابند.

سرچشمه این اتحاد، مسیح است. عبارت پولس، « در مسیح » یا « با مسیح » به دفعات در این رساله بکار برده شده است تا آنچه خدا برای ما و جهان از طریق زندگی، مرگ و رستاخیز عیسی مسیح انجام داده است را نشان دهد. هدف نهایی خدا در نقشه نجات، متحد ساختن دوباره همه چیز از طریق مسیح می باشد. این اتحاد تنها در پایان زمان بطور کامل آشکار خواهد شد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۷ اکتبر - ۲۷ October آماده شوید.

برکات در مسیح

افسیان باب ۱ آیات ۳ تا ۱۴ را بخوانید. بر طبق گفته پولس در اینجا، چه چیزی در مسیح به ما داده شده است؟

پیروان عیسی چیزهای زیادی دارند تا خدا را بخاطر آن شکرگزاری کنند. در مسیح، خدا با تصمیم خود ما را به عنوان پسران و دخترانش به فرزندی پذیرفته است و اینکه نمایندگان او در جهان باشیم. پولس برای توصیف رابطه جدید ما با خدا در مسیح، از تصاویر بسیاری استفاده می کند. در میان این تصاویر، تصویر به فرزند خواندگی گرفتن به موضوع وحدت این درس اشاره دارد. ما در مسیح به فرزند خواندگی قبول شده ایم و به خانواده خدا تعلق داریم. این تصویر خانواده نیز به عهد خدا با فرزندان اسرائیل اشاره دارد. در زمینه رساله پولس، غیر یهودیانی که عیسی را به عنوان مسیح موعود می پذیرند نیز فرزندان خدا و وارث وعده های داده شده به اسرائیل می باشند (رومیان باب ۸ آیه ۱۷، غلاطیان باب ۴ آیه ۷). مزیت این رابطه با مسیح، در مسیح بودن، برای اتحاد تمام مسیحیان اساسی می باشد. این عبارت همچنین به ما می گوید که این از ابتدا تمایل خدا بوده است که تمام بشریت را بار دیگر با مسیح متحد سازد. و دانستن اینکه عیسی در خانواده خدا هیچ موقعیت ویژه ای ارائه نمی دهد: ما همه فرزندان خدا هستیم که بطور یکسان مورد محبت و توجه او قرار داریم.

برخی با خواندن مسئله مربوط به سرنوشت در این عبارت سردرگم می شوند (افسیان باب ۱ آیات ۵ و ۱۱). این وعده که خدا ما را برگزیده تا نجات یابیم همچنین به این موضوع اشاره دارد که خدا برخی را انتخاب کرده تا نابود شوند. اما این تعلیم کتاب مقدسی نمی باشد. بلکه خدا پیش از بوجود آمدن جهان، نقشه نجات را آماده ساخت تا باشد که همه نجات یابند. « زیرا خدا جهانیان را آنقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان بیاورد هلاک نگردد بلکه صاحب حیات جاودان شود » (یوحنا باب ۳ آیه ۱۶؛ اول تیموتائوس باب ۲ آیه ۶ و دوم پطرس باب ۳ آیه ۹ را نیز ببینید). خدا از قبل می داند که چه کسی پیشنهاد او برای نجات را خواهد پذیرفت، اما این مطلب به مثابه تقدیرتصمیم فردی نمی باشد. نجات به دلیل آنچه مسیح برای ما انجام داده است، به تمام بشریت ارائه شده است. پرسش این است: ما چگونه به این پیشنهاد پاسخ می دهیم؟ خدا برای نجات هیچ کس از اجبار استفاده نمی کند.

« در شورای آسمان تصریح شده است که گرچه بشر خطاکار است، نباید در نافرمانی اش نابود شود بلکه از طریق ایمان به مسیح به عنوان جایگزین و ضامن، از طرف خدا انتخاب شود و مقدر شود که بر طبق حُسن اراده عیسی مسیح به فرزندی پذیرفته شود. خدا می خواهد

تمام انسان ها نجات یابند؛ زیرا شرایط فراوان در فرستادن تنها پسر یگانه خود برای پرداخت جریمه بشر بوجود آمده است. کسانی که نابود می شوند به این دلیل خواهند بود که نمی پذیرند که از طریق عیسی مسیح فرزندخوانده خدا باشند» - الن جی. وایت، Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1114

۳۰ مهر

دوشنبه

شکستن دیوار

برخی از عمیق ترین تفرقه ها در میان مردم به واسطه تفاوت های نژادی، قومی و مذهبی بوجود آمده اند. در بسیاری از جوامع، کارت های شناسایی نشان دهنده قومیت و مذهب افراد می باشند و این تمایز ها اغلب با امتیاز ها و محدودیت هایی که مردم باید روزانه با آنها زندگی کنند، در ارتباط می باشد. هنگامی که جنگ یا درگیری بوجود می آید، این علائم هویتی و تفاوت ها اغلب به بهانه ای برای سرکوبی و خشونت تبدیل می شوند.

در افسسیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۲۲، پولس راه بهتری برای جامعه مسیحی نشان می دهد. رابطه ما با مسیح چگونه بر تفاوت های ما تأثیر می گذارد؟ چه چیزی با مرگ عیسی بر روی صلیب درهم شکسته شد؟

پولس از افسسیان می خواهد تا زندگی خود را پیش از اینکه فیض خدا را در مسیح دریافت کنند بیاد بیاورند. تفاوت های قومی، فرهنگی و دینی در میان گروه های مردم، دشمنی و درگیری ایجاد کرده بود. اما خبر خوب این است که همه ما در مسیح یکی هستیم و نجات دهنده و خداوند یکسانی داریم. ما همگی به قوم خدا تعلق داریم. «اما اکنون شما که دور بودید به وسیله اتحاد با مسیح عیسی و ریختن خون او نزدیک شده اید» (افسسیان باب ۲ آیه ۱۳).

معبد کهن اورشلیم دیواری داشت که بخش های معبد را که تنها قابل دسترس برای قوم یهود بود، تفکیک می نمود. این دیوار کتیبه ای داشت که بیگانگان را از جلوتر رفتن باز می داشت که در صورت تخلف جزای آن مرگ بود. بر اساس این قانون بود که پولس در هنگام ورودش به معبد پس از سفر ماموریتی خود، به سرپیچی متهم شد. هنگامی که پولس دستگیر شد به این متهم شد که فردی اهل افسس به نام تروفیمس را وارد بخش یهودی معبد کرد (اعمال رسولان باب ۲۱ آیه ۲۹). پولس در این رساله استدلال می کند که «مسیح صلح و صفا را میان یهود و غیر یهود بوجود آورد و این دو را با هم متحد ساخت و دیواری که آنان را از هم جدا می کرد درهم شکست» (افسسیان باب ۲ آیه ۱۴). در مسیح، ایمانداران فرزندان ابراهیم هستند و ختنه قلب را دریافت می کنند. ختنه

جسمی که خدا به ابراهیم داد به ختنه روحانی که ایمانداران در مسیح دریافت خواهند نمود، اشاره دارد (تثنیه باب ۱۰ آیه ۱۶ را ببینید). « شما نیز در اتحاد با او ختنه شده اید، ختنه ای که به دست انسان صورت نگرفته است بلکه به وسیله ختنه مسیح که قطع طبیعت نفسانی است به عمل می آید » (کولسیان باب ۲ آیه ۱۱).

بار دیگر افسسیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۲۲ را بخوانید. ما واقعیت آنچه پولس در اینجا نوشته است را در کلیسای خودمان مشاهده می کنیم؟ چه چالش هایی باقی می ماند؟

۱ آبان

سه شنبه

اتحاد در یک بدن

پولس در سخنان الهام بخش خود به افسسیان به صورت کاربردی عمل می کند. اتحادی که میان یهودیان و غیر یهودیان و میان مردمی با پیش زمینه های فرهنگی و قومی متفاوت وجود دارد، یک افسانه یا ساختاری نظری نمی باشد؛ این یک واقعیت است که می طلبد « ما زندگیمان شایسته مقامی باشد که به آن خوانده شده ایم » (افسسیان باب ۴ آیه ۱).

بر طبق افسسیان باب ۴ آیات ۱ تا ۳، مسیحیان باید به چه روشی شایسته فراخوانده شدن خود در مسیح باشند؟

نتیجه عملی این فضایل و فیوضات در زندگی مسیحی « به حفظ وحدتی که روح القدس بوجود می آورد » کمک می کند و با رشته های صلح و صفا به هم پیوسته می شود، کمک می کند (افسسیان باب ۴ آیه ۳). تمام این ویژگی ها ریشه در محبت دارند (اول قرنتیان باب ۱۳ آیات ۱ تا ۷). اعمال همیشگی محبت باعث حفظ روابط میان برادران و خواهران می شود و صلح و اتحاد را در جامعه مسیحی و فراتر از آن ترویج می دهد. اتحاد در کلیسا، محبت خدا را به شیوه هایی منحصر به فرد که دیگران می توانند شاهدش باشند، آشکار می سازد. کلیسا فراخوانده شده است که بویژه در زمان نزاع، تفرقه و جنگ چنین شاهدی باشد.

افسسیان باب ۴ آیات ۴ تا ۶ را بخوانید. در این سه آیه موضوع اساسی مورد بحث چیست؟

پولس در نخستین آیات این باب، علاقه عمیق خود به وحدت در کلیسا را بیان می کند. او با نصیحت به اتحاد (افسسیان باب ۴ آیات ۱ تا ۳) سخن خود را آغاز می کند و

با فهرستی از هفت مولفه ای که ایمانداران را متحد می‌سازد ادامه می‌دهد (افسسیان باب ۴ آیات ۴ تا ۶). اتحاد چیزی است که ایمانداران همزمان در حال حاضر آنرا دارند (افسسیان باب ۴ آیات ۴ تا ۶)، چیزی که باید بطور مداوم روی آن کار شده و باید حفظ شود (افسسیان باب ۴ آیات ۱ تا ۳)، و چیزی که هدف آینده ای که ما در تلاش برای رسیدن به آن هستیم، می‌باشد (افسسیان باب ۴ آیه ۱۳).

« رسول برادران خود را ترغیب می‌کند که در زندگی خود قدرت حقیقتی را که به ایشان ارائه داد، آشکار سازند. آنها باید به واسطه فروتنی و مهربانی، بردباری و محبت نمونه ای از شخصیت مسیح و برکات نجات او می‌بودند. تنها یک بدن، یک روح، یک خداوند و یک ایمان وجود دارد. همه ایمانداران به عنوان اعضای بدن مسیح توسط یک روح و یک امید سرزنده شده‌اند. تفرقه در کلیسا، مذهب مسیح را در برابر جهان خوار می‌سازد و به دشمنان حقیقت فرصت می‌دهد تا طریق‌های خود را توجیه کنند. دستور العمل‌های پولس تنها برای کلیسای زمان وی نوشته نشده بودند. خدا تدبیر نمود که آنها باید برای ما نازل گردند. ما برای حفظ اتحاد در حلقه صلح چه کاری باید انجام می‌دهیم؟ » - الن جی. وایت، — Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 239

شما در حال حاضر به منظور اطمینان یافتن از اینکه « شایسته مقامی که به آن خوانده شده اید زندگی می‌کنید»، چه انتخاب‌هایی می‌توانید بکنید؟

۲ آبان

چهارشنبه

رهبران کلیسا و اتحاد

« اما به همه ما فردا فرد بر حسب سخاوت و بخشایش مسیح عطیه خاصی داده شده است » (افسسیان باب ۴ آیه ۷). در حالی که نجات موهبتی است که به تمام کسانی که بخواهند عطا خواهد شد، برخی از عطایای روحانی به افرادی خاص برای اهدافی خاص داده شده‌اند.

افسسیان باب ۴ آیه ۱۱ را بخوانید. خدا چه عطایای رهبری به کلیسا می‌دهد؟

بر طبق افسسیان باب ۴ آیه ۱۲، هدف خدا از ارزانی داشتن عطایای مخصوص رهبری به کلیسا چه می‌باشد؟ این عطایا چگونه به یکدیگر مربوط می‌شوند؟

همه مسیحیان به نوعی خادمان خدا و انجیل هستند. مأموریت مسیح در متی باب ۲۸ آیات ۱۹ و ۲۰ به تمام مسیحیان داده شده است که بروند و تمامی ملت‌ها را شاگرد ساخته،

تعمید و آموزش دهند. کار خدمت تنها به تعداد کمی از افراد خاص از جمله شبان ها یا بشارت دهندگان داده نشده است، بلکه به تمام کسانی که نام مسیح را با خود دارند، داده شده است. هیچ کس نمی تواند خود را از کار انتشار انجیل معاف بداند و هیچ رهبر کلیسایی نمی تواند ادعا کند که مأموریتی ویژه دارد. عطایای روحانی رهبری بطور خاص برای تقدیس کلیسا می باشند. رهبران کلیسا باید اتحاد را پرورش، ترویج و تقویت نمایند.

فهرست پولس از عطایای رهبری به ما می گوید که این نقش ها همچنین برای مجهز ساختن قوم خدا به منظور بشارت دادن به افراد گمراه می باشند. این مسئولیت برخی افراد ویژه در کلیسا می باشد که به دیگران کمک کنند تا ماموریت و خدمت خود برای مسیح را انجام دهند و بدن مسیح را تقدیس نمایند، « تا ما همه به آن وحدتی که در ایمان و شناسایی فرزند خداست دست یابیم و مطابق آن میزان کاملی که در مسیح یافت می شود، به انسانیت کامل برسیم » (افسیسیان باب ۴ آیه ۱۳). الگوی نحوه رهبری عیسی باید ما را در شیوه خدمتمان هدایت کند. عیسی آمد که به دیگران خدمت کند نه اینکه به او خدمت شود (متی باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۲۸)؛ ما نیز باید برویم و این کار را انجام دهیم.

در میان انسان ها تمایلی قوی به مستقل بودن و پاسخگو نبودن به دیگران وجود دارد. بطور خاص، جامعه غربی از این تمایل رنج می برد. با این وجود، پولس به ما یادآوری می کند که هیچ مسیحی در این جهان تنها نیست و اینکه ما جامعه ای ایمانی با رهبرانی روحانی را تشکیل می دهیم که به ما کمک می کنند یکدیگر را در طول سفر مشترکمان تشویق نماییم. ما همه با هم، بخشی از بدن مسیح هستیم.

شما چه عطایای روحانی دارید و چگونه آنها را برای اتحاد در کلیسای محلی خود بکار می برید؟

۳ آبان

پنجشنبه

روابط انسانی در مسیح

مسیحیت مذهب ارتباطات است: ارتباط با خدا و با یکدیگر. ادعای داشتن رابطه ای عمیق با خدا بدون اینکه بر رابطه ما با دیگران تأثیر بگذارد، بی معنی می باشد. مسیحیت نمی تواند در جزیره ای تنها زندگی شود. اصول اتحادی که پولس در این رساله خود به افسسیان بیان می کند، همچنین در مورد نحوه ارتباط ما با دیگران قابل اجرا می باشند.

افسیسیان باب ۵ آیات ۱۵ تا ۲۱ را بخوانید. پولس در آیه ۲۱ چه چیزی به ما می گوید؟ رابطه میان تسلیم شدن و وحدت چیست؟

نصیحت پولس مبنی بر اینکه تسلیم یکدیگر باشیم با عبارت « پر شدن از روح القدس » در افسسیان باب ۵ آیه ۱۸ مرتبط است. پر شدن از روح القدس، اصطلاحی است که برای تسلیم شدن در برابر یکدیگر بکار می رود. این مطلب به رفتار مناسب خاضعانه و با ملاحظه معطوف می شود که ما بایستی نسبت به مردم داشته باشیم. البته، این ویژگی طبیعی بسیاری از شخصیت‌ها نمی‌باشد، بلکه نتیجه ساکن شدن روح در قلب‌های ما می‌باشد. این عطای همان روح است که پیوند اتحاد در مسیح است. بر اساس این دیدگاه، تسلیم شدن یک خصوصیت باطنی است که بیانگر احترام ما برای مسیح و فداکاری وی برای ما می‌باشد.

افسسیان باب ۵ آیه ۲۲ تا باب ۶ آیه ۹ را بخوانید. این خصوصیت تسلیم شدن متقابل چه تأثیری بر روابط انسانی ما در خانه و محل کار یک ایماندار مسیحی دارد؟

اتحاد در کلیسا تا حدی به اتحاد در خانه بستگی دارد. پولس تأکید نمود که اتحاد، محبت و احترامی که باید میان زن و شوهر وجود داشته باشد می بایست از محبت مسیح نسبت به کلیسا که محبتی فداکارانه بود، الگو پذیرد. از این رو، احترام مسیح وار در خانه و کلیسا از همسران و اعضای کلیسا انتظار می رود. ویژگی مسیح وار همچنین باید در روابط میان فرزندان و والدین و میان کارگر و کارفرما (ارباب و رعیت) دیده شود. آن نوع هماهنگی و آرامشی که باید در خانه هایمان نفوذ کند، می بایست در زندگی کلیسایی ما نیز وجود داشته باشد.

شما از آیات مربوط به امروز چه اصولی می توانید بدست آورید که به شما در درک بهتر نحوه رفتارتان (بسته به وضعیت تان) نسبت به یکی از اعضای خانواده یا یکی از همکارانتان کمک کنند؟

۴ آبان

جمعه

اندیشه ای فراتر: از نوشته های الن جی وایت، « وحدت روحانی »، صفحات ۱۷۹-۱۸۸، از کتاب شهادتهایی برای کلیسا، جلد ۹.

مسیح به تفاوت های ملیتی و یا رتبه یا عقیده اهمیت نمی داد. کاتبان و فریسیان می خواستند از تمام عطایای آسمانی به گونه ای محلی و قومی منفعت یابند و سایر خانواده خدا در جهان را از آنها محروم سازند. اما مسیح آمد تا هر گونه دیوار تفکیک را درهم شکند. او آمد تا نشان دهد که موهبت رحمت و محبت او مانند هوا، نور یا بارش باران که زمین را تازه می سازد، به همه تعلق دارد.

« زندگی مسیح مذهبی را بوجود آورد که در آن هیچ طبقه بندی وجود ندارد، مذهبی که به واسطه آن یهودی و غیر یهودی و آزاد و دربند در برادری مشترک مرتبط می شوند و در مقابل خدا یکسان هستند. هیچ مسئله ای از سیاست کارهای او را تحت تأثیر قرار نداد. او میان همسایگان و غریبه ها یا دوستان و دشمنان تفاوتی قائل نمی شد. آنچه برایش خوشایند بود جان های تشنه آب حیات بود» - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9, pp. 190, 191

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد این عبارت بیانید: «در باب ۴ افسسیان نقشه خدا چنان به سادگی و وضوح آشکار شده است که تمام فرزندانش می توانند حقیقت را درک کنند. در اینجا ابزاری که او برای نگه داشتن اتحاد کلیسایش منصوب نموده است، که اعضایش تجربه دینی سالمی برای جهان آشکار سازند، به وضوح بیان شده است.» - الن جی. وایت،

Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1117

شما در باب ۴ افسسیان چه چیزی می بینید که به اتحاد کلیسا اشاره دارد؟ ما برای کمک به حفظ این اتحاد چه کاری می توانیم انجام دهیم؟

۲. نیاز به فروتنی و تسلیم شدن در کانون موضوع اتحاد قرار دارد. بدون این صفات چگونه ممکن است اتحادی در کلیسا وجود داشته باشد؟ اگر ما مغرور، مطمئن از دیدگاه ها و مواضع خود و بی تمایل به گوش دادن به دیگران باشیم، هیچ شانسی برای اتحاد نخواهیم داشت. چگونه می توانیم این فروتنی و تسلیم شدن را بیاموزیم؟

۳. ما چگونه می توانیم حتی با وجود اختلاف عقیده، متحد باشیم؟

خلاصه: پولس در این رساله به افسسیان، نصایح بسیاری در زمینه مفهوم در مسیح بودن برای مسیحیان ارائه می دهد. نجات در عیسی، زندگی ما را به گونه ای عملی تغییر می دهد. تمام روابط انسانی ما از جمله روابط میان برادران و خواهران در کلیسا توسط قدرت مسیح در زندگی ما تغییر می یابند. و این تغییر برای وحدت داشتن ما بسیار حیاتی می باشد.